

Cheryl A. Esplin

toinen neuvonantaja Alkeisyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa

Sakramentti – sielun uudistuminen

*Henki parantaa ja uudistaa sielumme. Sakramentissa
luvattu siunaus on, että Hänen Henkensä on aina oleva
meidän kanssamme.*

Joukko nuoria naisia kysyi minulta kerran: ”Mitä toivot, että olisit tiennyt, kun olit meidän ikäisemme?” Jos minun pitäisi vastata tuohon kysymykseen nyt, sisällyttäisin siihen tämän ajatuksen: ”Toivon, että kun olin teidän ikäisenne, olisin ymmärtänyt sakramentin merkityksen paremmin kuin ymmärsin silloin. Toivon, että olisin ymmärtänyt sakramentin siten kuin vanhin Jeffrey R. Holland on sitä kuvaillut. Hän on sanonut: ”Yksi sakramenttitoimitukseen olennaisesti sisältyvistä kutsuista on, että se olisi todella hengellinen kokemus, pyhä yhteys, sielun uudistuminen.”¹”

Kuinka sakramentti voi olla todella hengellinen kokemus, pyhä yhteys, sielun uudistuminen joka viikko?

Sakramentista tulee hengellisesti vahvistava kokemus, kun me kuuntelemme sakramenttirukouksia ja sitoudumme uudelleen pitämään liittomme. Jotta niin tapahtuisi, meidän täytyy olla halukkaita ottamaan päällemme Jeesuksen Kristuksen nimi.² Puhuesaan tästä lupauksesta presidentti Henry B. Eyring opetti: ”Se tarkoittaa sitä, että meidän on nähtävä itsemme Hänen ominaan. Me asetamme Hänet ensimmäiselle sijalle elämässämme. Me haluamme sitä, mitä Hän haluaa, ennemmin kuin sitä, mitä itse

haluamme tai mitä maailma opettaa meidät haluamaan.”³

Kun nautimme sakramentin, lupaamme myös muistaa aina Jeesuksen Kristuksen⁴. Ristiinnaulitsemistaan edeltävänä iltana Kristus kokosi apostolinsa ympärilleen ja asetti sakramentin. Hän mursi leivän, siunasi sen ja sanoi: ”Ottakaa, syökää; tämä on minun ruumiini muistoksi, jonka minä annan teidän lunastukseksenne.”⁵ Seuraavaksi Hän otti viinimaljan, kiitti, antoi apostoleidensa juoda siitä ja sanoi: ”Tämä on minun – – vereni muistoksi, joka vuodetaan kaikkien niiden puolesta, jotka uskovat minun nimeeni.”⁶

Hän toisti nefiläisten keskuudessa ja jälleen myöhemmin aikoina kirkkonsa palautuksen yhteydessä, että meidän tulee nauttia sakramentti Hänen muistokseen.⁷

Kun nautimme sakramentin, me todistamme Jumalalle, että me muistamme Hänen Poikansa aina, emme vain lyhyen sakramenttitoimituksen aikana. Se tarkoittaa sitä, että me turvaudumme jatkuvasti Vapahtajan esimerkkiin ja opetukseen, joiden annamme ohjata ajatuksiamme, valintojamme ja tekojamme.⁸

Sakramenttirukous muistuttaa meitä myös siitä, että meidän täytyy pitää Hänen käskysä.⁹

Jeesus on sanonut: ”Jos te rakastatte minua, te noudatatte minun käskyjäni.”¹⁰ Sakramentti antaa meille tilaisuuden itsetutkiskeluun ja tilaisuuden suunnata sydämemme ja tahottomme Jumalan puoleen. Kuuliaisuus käskyille tuo elämäämme evankeliumin voiman sekä suurempaa rauhaa ja hengellisyyttä.

Sakramentti tarjoaa tuokion todella hengelliseen kokemukseen, kun pohdimme Vapahtajan lunastavaa ja kaiken mahdollistavaa voimaa Hänen sovituksensa kautta. Eräs Nuorten

Naisten johtohenkilö oppi äskettäin, millaista voimaa saamme, kun pyrimme nauttimaan sakramentin pohdiskellen. Tehdessään työtä suorittaakseen erään Edistymisen-ohjelman vaatimuksen hän asetti tavoitteen keskittyä sakramenttilaulujen ja -rukousten sanoihin.

Joka viikko sakramentin aikana hän arvioi itseään. Hän muisteli tekemiään virheitä ja sitoutui toimimaan paremmin tulevalla viikolla. Hän oli kiitollinen siitä, että hän kykeni korjaamaan tilanteen ja tulemaan puhdistetuksi. Muistellessaan kokemusta hän sanoi: ”Toimin sovituksen parannusta koskevan osuuden mukaan.”

Eräänä sunnuntaina arvioituaan itseään hän alkoi tuntea olonsa alakuloiseksi ja pessimistiseksi. Hän huomasi tekevänsä samoja virheitä yhä uudelleen viikosta toiseen. Mutta sitten hän sai selkeän vaikutelman, että hän laiminlöi erästä sovituksen suurta osaa – Kristuksen kaiken mahdollistavaa voimaa. Hän oli unohtanut kaikki ne kerrat, jolloin Vapahtaja auttoi häntä olemaan sellainen kuin hänen tuli olla ja palvelemaan paremmin kuin hänen omat kykynsä edellyttivät.

Tämä mielessään hän mietti uudeleen edellistä viikkoa. Hän sanoi: ”Ilon tunne tunkeutui alakuloisuuteni läpi, kun huomasin, että Hän oli antanut minulle monia tilaisuuksia ja kykyjä. Panin kiitollisena merkille kyvyn, joka minulla oli ymmärtää lapseni tarve, kun se ei ollut ilmeinen. Huomasin, että sinä päivänä, kun minusta tuntui, etten saisi mahdutettua siihen enää yhtään enempää, kykenin sanoillani vahvistamaan ystävää. Olin osoittanut kärsivällisyyttä tilanteessa, joka yleensä sai minussa aikaan päinvastaisen reaktion.”

Hän sanoi lopuksi: ”Kun kiitin Jumalaa Vapahtajan kaiken mahdollistavasta voimasta elämässäni, tunsin

suhtautuvani hyvin paljon myönteisemmin siihen parannusprosessiin, jota kävin läpi, ja odotin tulevaa viikkoa uudistuneen toivon turvin.”

Vanhin Melvin J. Ballard on opettanut, kuinka sakramentti voi olla parantava ja puhdistava kokemus. Hän on sanonut:

”Kukapa meidän keskuudessamme ei haavoittaisi henkeään sanoin, ajatuksin tai teoin lepopäivästä lepopäivään? Me teemme sellaista, mistä olemme pahoillamme, ja haluamme saada anteeksi. – – Menetelmä anteeksiantannon saamiseksi on – – tehdä parannus synneistämme, mennä niiden luo, joita vastaan olemme tehneet syntiä tai rikkoneet, ja saada heidän anteeksiantonsa, ja sitten palata sakramenttipöydän ääreen, missä – jos olemme vilpittömästi tehneet parannuksen ja saattaneet itsemme oikeaan mielentilaan – saamme anteeksi ja sielumme kokee hengellisen parantumisen. – –

Minä olen todistajana siitä”, vanhin Ballard sanoi, ”että sakramenttitoimituksessa on läsnä henki, joka lämmittelee sielun päästä varpasiin; tunnette hengen haavojen parantuvan ja taakan poistuvan. Sielu, joka on kelvollinen ja todella halukas nauttimaan tätä hengellistä ruokaa, saa lohtua ja onnea.”¹¹

Haavoitettu sielumme voi parantua ja uudistua sekä sen vuoksi, että leipä ja vesi muistuttavat meitä Vapahtajan ruumiin ja veren uhrista, että myös sen vuoksi, että nuo vertauskuvat muistuttavat meitä myös siitä, että Hän on aina oleva meille ”elämän leipä”¹² ja ”elävää vettä”¹³.

Annettuaan sakramentin nefiläisille Jeesus sanoi:

”Se, joka syö tätä leipää, syö minun ruumistani sielullensa, ja se, joka juo tätä viiniä, juo minun vertani sielullensa; eikä hänen sielullaan ole koskaan nälkä eikä jano, vaan se on kylläinen.

Nyt, kun koko väkijoukko oli syönyt ja juonut, katso, se täyttyi Hengellä.”¹⁴

Näillä sanoilla Kristus opettaa meille, että Henki parantaa ja uudistaa sielumme. Sakramentissa luvattu siunaus on, että Hänen Henkensä on aina oleva meidän kanssamme.¹⁵

Kun minä nautin sakramentin, kuvittelen toisinaan mielessäni maalauksen, joka kuvaa ylönoussutta Vapahtajaa käsivarret ojennettuina, aivan kuin Hän olisi valmis ottamaan meidät rakastavaan syleilyynsä. Rakastan tuota maalausta. Kun ajattelen sitä sakramenttitoimituksen aikana, sieluni ylentyy, aivan kuin voisin melkein kuulla Vapahtajan sanat: ”Katso, minun armon käsivarteni on ojennettuna teitä kohti, ja jokaisen, joka tulee, minä otan vastaan; ja siunattuja ovat ne, jotka tulevat minun luokseni.”¹⁶

Aaronin pappeuden haltijat edustavat Vapahtajaa, kun he valmistavat, siunaavat ja jakavat sakramentin. Kun pappeudenhaltija ojentaa kätensä tarjotakseen meille pyhät vertauskuvat, on aivan kuin Vapahtaja itse ojentaisi armon käsivartensa kutsuen meitä kutakin nauttimaan niistä rakkauden kallisarvoisista lahjoista, jotka Hänen suuri sovitusuhrinsa on tehnyt mahdolliseksi – parannuksen, anteeksiantannon, lohdun ja toivon lahjoista.¹⁷

Mitä enemmän pohdimme sakramentin merkitystä, sitä pyhempi ja merkityksellisempi siitä tulee meille. Näin eräs 96-vuotias isä ilmaisi asian, kun hänen poikansa kysyi: ”Isä, miksi käyt kirkossa? Et näe, et kuule, ja sinun on vaikea liikkua. Miksi menet kirkkoon?” Isä vastasi: ”Sakramentin vuoksi. Menen nauttimaan sakramentin.”

Menkään jokainen meistä sakramenttikokoukseen valmistautuneena todella hengelliseen kokemukseen, pyhään yhteyteen, sielun uudistumiseen.¹⁸

Minä tiedän, että taivaallinen Isämme ja Vapahtajamme elävät. Minä olen kiitollinen mahdollisuudesta, jonka sakramentti suo, tuntea Heidän rakkautensa ja päästä osalliseksi Hengestä. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. *Christ and the New Covenant: The Messianic Message of the Book of Mormon*, 1997, s. 283.
2. Ks. OL 20:77.
3. ”Että me yhtä olisimme”, *Valkeus*, heinäkuu 1998, s. 76.
4. Ks. OL 20:77, 79.
5. JSR, Matt. 26:22.
6. JSR Matt. 26:24; ks. myös Matt. 26:26–28; Mark. 14:22–24; Luuk. 22:15–20.
7. Ks. 3. Nefi 18:7, 11; OL 20:75.
8. Ks. ”Kuinka pidän lupaukseni muistaa Vapahtaja aina?”, *Tule ja seuraa minua*, pyhäkoulun opetusohjelma; lds.org/youth/learn/ss/ordinances-covenants/remember?lang=fin; *Lujana uskossa – evankeliumiaiheinen hakuteos*, 2005, s. 149–151.
9. Ks. OL 20:77.
10. Joh. 14:15.
11. Julkaisussa Melvin J. Ballard, *Melvin J. Ballard: Crusader for Righteousness*, 1966, s. 132–133.
12. Joh. 6:48.
13. Joh. 4:10.
14. 3. Nefi 20:8–9.
15. Ks. OL 20:77.
16. 3. Nefi 9:14.
17. Olen kiitollinen Ann Madsenille hänen tätä periaatetta koskevasta oivalluksestaan.
18. Ks. *Christ and the New Covenant*, s. 283.

Vanhin Chi Hong (Sam) Wong
seitsemänkymmenen koorumista

Pelastakaa ykseydessä

Auttaaksemme Vapahtajaa meidän täytyy työskennellä yhdessä ykseydessä ja sopuosoinnussa. Jokainen henkilö, jokainen tehtävä ja jokainen kutsumus on tärkeä.

Kuulemme presidentti Thomas S. Monsonin usein sanovan: ”Ryhtykää pelastamaan.”¹ Mieleeni tulee eräs Uuden testamentin kertomus. Se havainnollistaa täydellisesti sitä, kuinka jäsenet ja lähetyssaarnaajat voivat työskennellä yhdessä ykseydessä seurakuntaneuvoston avulla voidakseen ryhtyä pelastamaan. Tämä kertomus on kohdassa Mark. 2:1–5. Olen huomannut, että kokemukset, joita Jeesus käytti opettaakseen meille tiettyjä oppeja tai periaatteita, ovat aina mitä inoittavimpia ja helppoja ymmärtää.

Yksi tämän kertomuksen henkilöistä on halvaantunut mies, joka ei pystynyt liikkumaan ilman apua. Tämä mies saattoi vain pysyä kotona ja odottaa pelastamista.

Meidän aikanamme voisi tapahtua näin. Neljä henkilöä hoiti piispaltaan saamaansa tehtävää käydä miehen luona, joka oli halvaantunut. Voin kuvitella, että yksi heistä on Apu-yhdistyksestä, yksi vanhinten koorumista, yksi Aaronin pappeuden haltijoiden joukosta ja viimeisenä – mutta ei vähäisimpänä – yksi kokoaikainen lähetyssaarnaaja. Viimeisimmässä seurakuntaneuvostossa, kun he olivat yhdessä neuvotelleet tarpeista seurakunnassa, piispa oli antanut ”pelastamiseen” liittyviä tehtäviä. Näiden neljän tehtäväksi annettiin auttaa tätä halvaantunutta miestä. He eivät voineet jäädä odottamaan, että hän tulisi kirkkoon omin avuin. Heidän piti mennä hänen luokseen hänen kotiinsa. Heidän piti etsiä hänet, ja

